

Radni list: Lijepa Mara

Kako smo spomenuli, od ranog djetinjstva za siromaštvom i priprostošću joj je težila mala i jednostavna duša. Siromašni i siromašna djeca bili su njenoj duši više nego najbliži, bili su "svoji" kao braća i djeca njena srca; najviše je na njih mislila, radi njih plakala – da na njih nitko ne misli, da toliko trpe, da im se čini toliko nepravdi. Ona je često k njima silazila, a kad je umro njen mili otac, onda je samo na njih mislila, svaki dan je kojeg pohađala donoseći mu okrepe ili pomoći što je mogla. (...)

Jednom čuje da neka mlada bolesnica umire, a da neće ni da čuje za svećenika, za ispovijed i da sve što joj majka donese baca joj u lice. Razumjela je da će tome uzrok biti neka velika žalost i trpljenje. I kad svrši posao, da je majka ne vidi, brzo pođe naći tu bolesnicu noseći joj okrepe. Kad dođe na vrata te potleušice ona pozove, a nitko se ne odaziva. Uđe unutra i na njezin glas je li tko unutra odazove joj se neki promukli glas iza dasaka crnih od dima. Korakne unutra i tu u mraku, kao u grobu, ležala je ona lijepa Mara, kako su je zvali, blijeda kao smrt, srušena kao usahli list i progovara: "Nema nikoga, nego ja sama sinja kukavica." Na pitanje gdje joj je majka, zajeca: "Nema nikoga, svi su me ostavili, i rođena majka, jer drže da sam tuberkulozna pa se boje zaraze. Samo majka dođe oko jedanaest sati da mi što skuha i opet se vrati na baštinu gdje su imali drugu potleušicu. I kad dođe, budući da ja već umirem od slabosti, ona ne zna i nema što da mi daje. Jedino mi donese tvrdi rizi, a ja joj, toj materi bez srca sve bacim u lice." I zaplače: "O, gdje su ljudi da mi se smiluju? Zar više nikog milosrdnog na svijetu nema? Gdje su svećenici što uče milosrđe? O, ne vjerujem više nikom, neka se samo usudi koji doći da me ispovjedi! Neka me okrijepi i ja ću ozdraviti! Majku mi je stid poći prositi malo juhe ili mlijeka, kaže ako jedanput dadu da drugi put neće." Marija slušaše i vidjela je njenu zapuštenost, suzama je stala tješiti, davši joj toplog mlijeka s keksima i malo prošeka.

Onda je zapita otkad je bolesna i Mara joj stane pričati svoju žalosnu povijest da bi svatko proplakao, a sve joj se to dogodilo jer je bila siromašna. I nastavi: "Sad zapuštena umirem i u mukama vapijem pomoć, ali nitko se ne odaziva. Iza teške noći jedva čekam jutro da bi mi itko donio vode da usta rasušena pokvasim, da bi mi slabost i boli uminule, ali prolaze teške ure – i nema nikog." Marija slušajući prigine glavu, a suze su padale na te razbijene ploče i zemlju njene mračne sobice.

Kad je bolesnica vidjela da Marija nju razumije i žali, malo se utješi, a onda joj je Marija stala govoriti: "Ovaj je život dolina suza, samo jedno iskušenje, i blažen onaj koji sve mirno pretrpi; njega čeka u nebu uživanje, kao trpećeg Lazara, dok bogatima – jao! Jer će prije uže ući u iglene uši, nego bogataš u slavu nebesku". Zato, blago njoj, kad bi to sve mirno i strpljivo mogla podnijeti. A treba da svaki trpi za svoje grijehe, ovdje ili u ognju čistilišta, a ako se ne kaje nego u grijesima umre, onda trpi u vječnim mukama. I pokaže joj jednu sličicu duša u čistilištu, kako te duše mirno trpe, samo da što prije ugledaju lice Božje. I stavi na zid uz nju tu sličicu; i drugu sličicu gdje Isus stoji uz bolesnicu i pokazuje joj rukom nebo, da još malo izdrži i gore će s njim uživati. I bolesnica stade gledati te slike i slušati. I milost Božja počne djelovati. Uz to dođe njen mali sin, pravi anđelak. Bolesnica tada zaplače: "Ah, tko će mi dijete othraniti i odgojiti kad umrem?"

Dijete je bilo nezakonito, bogatijeg oca kojem roditelji nisu dopustili da uzme nju siromašnu. Pa ni kad je on umirao njoj nisu dopustili da ga dođe vidjeti; a on je, sada pokojnik, želio vidjeti nju i dijete. Ali, jer je bila siromašna, tjerali su je ispred kuće koja je po pravu imala biti njena. I sada dijete stoji uz krevet umiruće zapuštene majke. Marija se strese na tu užasnu pomisao: "Što će sada jadno dijete?" Oh, da joj je bilo utješiti bolesnicu i reći da će se ona pobrinuti za dijete, ali nije smjela radi svoje majke, već je utješi da će Svemogući misliti na dijete, a i ona će na njega pogledati.

Utješivši je obeća da će se večeras vratiti, a da će joj sada malo juhe poslati (bilo je ubrzo podne). I uzme toga malog sinčića za ruku da ide s njom, da mu Marija pokaže gdje stanuje i da po njemu njoj pošalje juhu. Uvečer se vrati i donese joj opet okrepe i nešto novca. Govorila joj je o Mariji Magdaleni, kako je veliku pokoru činila i kako ju je Isus ljubio, kako je ustrajala pod križem, u gorkim suzama za svoje grijehe. I bolesnica se gane i obrati te zaželi skušeno da se ispovjedi. I sutra dođe svećenik i ona se u suzama ispovjedi i pričesti. Navečer opet dođe Marija i kad stupi na vrata kuće čuje umiruću bolesnicu gdje govori: "Pozdravite mi gospođicu Mariju, pozdravite mi onog anđela Božjeg i recite joj da je moja

duša blagoslivlja i da spokojno umirem.” Polako Marija s vrata pogleda umiruću i vidi da je oči uprla u nebo, a one su joj se iskriale pri svijećama. Dvije žene, njene susjede, bile su uz nju. Marija ih je, kad je prvi put došla, pozvala i ukorila ih što su tu jadnicu bolesnicu tako zapustile, a one su joj kazale: “Kad se njena majka čuva nje, kako mi nećemo?” Ali kad su vidjele da Mariju nije bilo strah te teške bolesti, onda su i one pošle k bolesnici.

Kiša je padala kad su je sprovodili, kao da je nebo plakalo nad bijedom i skrivenom boli, a Marija je taj dan bolesna u duhu motrila patnje siromašnih i zapuštenih patnika. Zato joj je bilo teško što je toliko nepravde na svijetu od nemilosrdnih ljudi koji u obilju gomilaju sebi blago, dok drugi trpe glad i bijedu. I u kući sa svojima se je do suza borila i govorila zašto se troši za mnogo čega, a siromasi jadni trpe oskudicu. (Iako se je u njenoj kući štedjelo i sve bilo jednostavno.)

- Prepoznajes li možda neke osobe u tvome okruženju koje su neprihvacene, ismijane, slabije od drugih? Možda u tvome razredu, obitelji, među prijateljima?

- Kako se odnosis prema takvim osobama?

- Jesi li ti možda ponekad u situaciji da te drugi ismijavaju, izbjegavaju ili da se osjecas slabom/slabim?

- Na koji način tražiš pomoć?